

Solen er en flammende ildkugle der går ned
i et sort hul
langs iskantens skygger
på et postkort

fra en rødmosset
tur med hvide åndetåger.
Vi delte
sverige engang.

Blomstrende tilfrosne dage
senere
med blå konturer på
mine kravlende knæ
er jeg kommet til
mange klosterlandskaber
henover træernes vinter
med sjælen susende

forbi
forbi.

Evigheden gentog sig
mellem dalenes ekko
hvor du sang
luften klar

365 roser på gulvet senere:
Din hånd
der klapper stenene runde
ved jævndøgn.

Kulden og varmen smelter
det sorte og hvide sammen
før mørket falder på søen
hjemme i Sverige